

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Az új idők első napján.

Debreczen, márczius 2.

Tegnap mutatkozott be Széll Kálmán miniszterelnök miniszteriumával az országgyűlés mindkét Háza előtt. Ritka szép és ünnepélyes aktus volt mind a kettő. Rég nem fogadott sem a képviselőház, sem a közvélemény oly nagy érdeklődéssel egy új kabinetet, mint ezuttal.

Ez az érdeklődés teljesen jogosult és érthető, mert hiszen Széll Kálmán új érárt hozott parlamentünkbe és kormányzánkba: a béke éráját. Ez a kabinet a béke jegyében született. Széll Kálmán alkotta meg ezt államférfiai körültekintéssel és bölcseséggel.

És a hogy megalkotta úgy is mutatta be.

A nagyszabású, mély államférfiai belátásról tanuskodó bemutató beszédet, mely a jövőt illetőleg teljesen tájékozást nyújt a következőkben közöljük:

A program.

T. képviselőház! (Halljuk! Halljuk!) Mídon ő császári és apostoli király felsége által történt legkegyelmesebb kineveztetésem után miniszterársaimmal együtt e Ház kebelében először van szerencsém megjelenni, kötelességemnek tartom, a t. képviselőház előtt felfejteni azokat az elveket és irányzatokat, a melyek alapján ez a kormány megalakult és a melyek ezt a kormányt működésében vezetni fogják. (Halljuk! Halljuk!)

A tisztelt Házban hónapokon át nehéz hosszú harcok, ádáz csaták dultak. Az ország

törvényen kívül állapotba jutott. Összes közállapotaink gyökerükben megtámadva, veszedelmes komplikáció lejtőjére jutotunk. E harcok elnémultak. Adja Isten — hogy azoknak viszhangja is elnémuljon örökre és az a hasadéka, a mely a magyar törvényesség és alkotmányosság folytonosságában beállott, megszűnjön és az is eltűnjön nyomtalanul. (Élénk helyeslés és éljenzés a jobboldalon.)

Sok sok esett e harcok alatt, sok az ország legbecsesebb javaiból veszélyeztetve, kocz káztatva látszott. És végre beállott a köztudatban annak beismerése és lojális beismerése — hogy háború áldozatok árán is, ez állapotból mely tarthatlan, mely nemesak válságos, hanem a mely végzetessé válhatik, az országot ki kell vezetni, vissza kell állítani a törvényt és az alkotmány állapotát, mert ez az első feltevése annak, hogy a Házban a gyümölcsös, a termékeny munka felvétele lehetővé váljék: helyre kell állítani az egyensúlyt.

És a hazafias kezdeményezésből megindult tárgyalások, a mely hosszak, tartósak, bonyolultak voltak. De végre kölcsönös előzékenységgel és elvi áldozatok ára nélkül létrejött a béke.

Ezt a békét hozom én tisztelt Ház, — és ennek a békének alapján állok. (Élénk helyeslés, éljenzés és taps a jobb- és baloldalon.)

De tisztelt Ház, én nem papirosokmányt akarok csak (Halljuk! Halljuk!) a tisztelt Háznak bemutatni. — Én őszinte igaz pacificátóra töreksem; oly pacificatióra, a mely át megy a köztudatba, a mely engesztelődést visz a kedélyekbe és elveszi élet az ellentétek keserűségeinek és mérsékli a dissonantiákat, (Élénk helyeslés a bal- és a szélsőbaloldalon.)

Én tisztelt képviselőház azon iskola hive voltam mindig és vagyok, a mely elvek fölött transzactiókat nem ismert; harcba megy azok ért és azok mellett megáll, de a mely azt

tartja, hogy vannak situációk, midőn az eljárásban, a részletekben a kompromisszumok terére lépni lehet és az ország érdekében néha kell (Élénk helyeslés a baloldalon). Mert hiszen tisztelt képviselőház kompromisszumoknak láncolatából áll az élet. (Ugy van! Ugy van! és abból a közélet sem vonhatja ki magát. (Ugy van! balfelől.)

Egy transzactió alapján állok kormányommal, a mely hivatva van ebben a parlamentben a munkaképességet és a munkát helyreállítani. annak feltételeit megadni és a munkát folyamatba tenni. Senki nem adott fel elveiből programjából semmit.

De kölcsönös előzékenységgel történtek megállapodások ezen cél elérésére. Ez azért ez a transzactió és ez a béke becsületes és tisztességes, szilárd és állandó alapokon nyugszik. (Ugy van! Ugy van! bal- és jobbfelől.) van szerencsém a t. képviselőháznak bejelenteni, hogy a legközelebbi napok teendői ennek a békének integrans részeképp a következők lennének. (Halljuk! Halljuk!)

Fogom kérni a tisztelt képviselőházat, hogy már a holnapi napon a ház megalakulási munkáját vegye fel és válaszssa meg a Ház elnökét és alelnökeit. (Helyeslés!)

Én kívülről fogom kérni a t. képviselőházat, hogy az indennytiról, vagyis a pénzügyi felhatalmazásról szóló törvényjavaslat tárgyalását, mert az nagyon sietős, — hiszen azzal akarunk véget vetni a törvényen kívüli állapotnak, — (Ugy van! Ugy van! jobbfelől.) szíveskedjék legközelebb napirendre tűzni. (Helyeslés.) Abban az indennyti törvényjavaslatban leszek szerencsés javaslatba hozni egy kiégszítést, mely kimondja a lefolyt két hónapi törvényen kívüli állapotnak legalizálását, törvényesítését és azt tartalmazza, hogy az ezen idő alatt történt kiadások és bevételek iránti felmentés adassék meg. — (Helyeslés jobbfelől.)

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA

A pallér.

Irta: Tóth Dezső.

Bedelön, Iváncsán, de még a sváb grániczon fekvő Szent Péteren is, honnét cseregyerekeket szoktak hozni a szakálháziak, széltére beszélik ezt a történetet, mely pallér Pável Ferencz siralmas és szomorú esetről szól.

A Rapeza (kedves egy folyó, vize, ha tiszta, mint érés idején a kalász, olyan!) elmesélte csendesen a parti virágoknak, azok meg tovább adták a füzeseknek, a gátaknak, melyek, hogyha rajtuk langy szellő fut által, menten kibeszélik a levegő égnek, a csillag szemeknek, hogy azok is tudják, mit is cselekedett gonosz Pável Ferencz.

A markotai luteránus leányok félnek bizony templom végott is Iváncsára járnai, nehogy úgy járjanak, mint járt Major Julcsa, kinek szelid volt a szeme, mint a lenvirág s haja, ha megbontá, egy széthasogatott üstökös foszlányaival mindéig fölért.

Mert ki tudja, nem akad-e az iváncsai

férfi népség között még egy olyan kujon, mint volt Pável Ferencz, ki erőszakkal el is akarta csavarni Major Julcsa szépséges szép fejét s vesztét okozá ezzel mind a lánynak, mind magának.

... Medrélből akart kifutni a Rapeza; a vármegye azonban gátat vetett e szándéka elé s töltéseken rakatta mind két részen.

Itt vezette a munkálatot Pável Ferencz Nagy ur volt ő a helyen: pallérszámba ment. Major Julcsa meg tulnan, a Ráczipról jutott de, az apja, anyja Lébenyben zsellérkedett s ha valamelyes Istenáldás szakadt rájuk, ott tarták — azt befogadandó — a szakajtót. Pável Ferencz sovár szemmel leste a szép teremtés minden mozdulatát valami oly csiklandósat érzett a szive táján, a hánszor a szeme arra a karcu derekára, arra a hajlékony sudár termetére tévedt.

Lelkének gyertyát gyújtott az ördög, hogy annak világánál jobban láthassaa leány búbajos voltát, ragyogó szépségét. Öreg Dávid István. a ki földet hordott ottan, (az is Lébenyben valósi volt a lelkem; s Major Péter arra bizta az ő féltet üdvösségét, azt a lenvirágszemű hajadont!) előre neszelte a veszedelmet s vigyázta Major Julcsát, hogy

tiszta kézzel számolhasson be e reá bizott kedves jószágáról.

Hosszasan nyujtózott a folyó mentén a hullámzó, ringó buza-tábla, honnét a pihés fürjmadarakat illatos, meleg fészkekből ki-verte a munkánsép zija.

Pártul fogták, szájukból otették szegény kis árvákat a fölfordó leányok; Major Julcsának is egy, kit dédelgetett s kinek kis tompa fejét gyengén simogatta puha lágy kezekkel.

Pável Ferencz nézte a fürjet, nézte a leányt s elszorult a szive, dadogott az ajka:

— Ha engem is úgy tudnál szivelni Julcsa, nem lenne hidd el, ros sorod e két ölelő kar között, itt ezen a mellen! Az eszem veszem utánad, hálót vetett szivemre az a te aranyos hajad, megfogtad benne és most ott ver gödik végtelen kéjjel, lázasan. Gyönyör a pillanat, édes gyönyör nékem, melyben rám tekintsz szép, szelid szemekkel; boldogsággal tölti a szivem, a lelkem, hogy ha szavad hallom. Ruhád éritése, ajkad lehelése perzseli a verem. Ha felém hajolnál, ha szeretni tudnál; áldana az Isten!

Major Julcsa elfordul; nem állhatja azt a vilogó tekintetet, lesúti a szemét.

Meg kell azonban jegyezni, hogy a tárgyalások folyamán a melynek eredménye és a compromissium szükségesnek bizonyult a házszabályok némely szakának módosítása is. (Halljuk! Halljuk!)

A házszabályok ügye nem a kormány ügye, a házszabályok ügye a t. képviselőháznak a conversia autonom ügye. (Igaz! Ugy van! balfelől. Halljuk! Halljuk!) de talán t. képviselőház férhetik állásfoglalás hozza mert hiszen a parlamenti fogalmak szerint a képviselőház tanácskozásainak vezetése a kormányra van bízva. — Csak annyit vagyok bátor megjegyezni hogy némely esetben, a melyek az utasításokban, kölcsönös egyetértéssel intendáltak.

Ugy látom és ezen megállapodások alapján (Halljuk! Halljuk!) úgy tudom, hogy az összes pártok részéről fölvetetnek némely szakaszok, a melyekben szabályoztatik a névszerinti szavazások kérdése, az egyszerű szavazások kérdése, és szabályoztatnak azon esetek, mikor van a vitának és mikor nincs a vitának helye. Ezen szakaszokon kívül, a melyek több rendbeliek és a melyek fejtegetéséről tartózkodom, meg kell még említenem, hogy fölmerült még egy nagyon és igen kényes kérdés és ez volt t. Ház. a tárgyalások folyamán a mai házszabályok 204. szakaszának kérdése. (Halljuk! Halljuk!) Azonban történt megállapodás, hogy ennek a szakasznak módosítása ez idő szerint szükségesnek nem találattik. (Általános helyeslés) hanem igenis abban történt megállapodás, hogy törtéjék kijelentés, hogy bár nem hiszi senki hogy ezen szakasz alkalmazására szükség legyen és lehetne s annak az esete beálljon, azon esetben ha az a nem várt és sajnos eset bekövetkeznék, a magyar parlament tekintélyének és méltóságának érdekében reméljük és várjuk, hogy be nem következik, a pártok abban allapodnak meg, hogy ezen szakasz, ezen sajnos esetben végrehajtandó, de akképen, hogy megvárja a Ház minden tagjától, ki az esetleges kizárás itélete ér, hogy becsületbeli kötelességének tartja magát annak a szabályszerűen hozott itéletnek alávetni (Helyeslés.) Egész szövegében van szerencsém fölolvadni ezt a megállapodást azért, hogy az itten stílizáltassék és hiteles s z o v e g b e n a ház naplójába fölvetessék. (Helyeslés.)

Ez a kijefentés imígyen hangzik,

A házszabályok 204-ik szakaszának módosítása ez idő szerint nem tartatott sem — czélszerűnek, sem szükségesnek. A magyar képviselőház önértéssel és elégtétellel tekint arra vissza, hogy 34 évi szakadatlan működése alatt, 1865 óta nem forgott fenn eset, — melyben ezen szakasz alkalmazásának szükségé előállott volna a magyar parlament méltósága és tekintélye érdekében reméljük, hogy nem lesz arra szükség ezután sem, de ha az a sajnos eset beáll, hogy ezen szakasz alkalmazása elkerülhetelenné válnék, az összes pártok részéről kimondatik és megállapittatik, hogy a házszabályok 204-ik szakasza végrehajtandó. A képviselők összes pártjai feltesszik és elvárják a ház minden tagjától hogy ha a ház valamelyik tagjára a kizárás határozata kimondatnék az minden repressiv — rendszabályok alkalmazása nélkül önként meghajol a ház szabályok értelmében kimondott itélet előtt és erkölcsi kötelességének ismeri magát annak ö n k é n t alávetni. — A kormány, tisztelt képviselőház (Halljuk!) a kuriai bíraskodás és a ház szabályok módosítása között egy bizonyos — tárgyalási összeköttetést kíván létesíteni aképen, hogy azt fogja javaslatba hozni a tisztelt háznak, hogy az alatt, míg az itt megszavaztatik, addig a kuria bíraskodásról szóló törvényjavaslatot a főrendiház tárgyalás alá veszi, a Ház tárgyalja a házszabályokat és mikor a ház szabályok itt be fejezetnek és esetleg visszajön a főrendiházról, kuria bíraskodásról szóló törvényjavaslatot ezzel egyidejűleg — vagy igen közel időben, a házszabályok tárgyalása befejezetvény a bíraskodásról szóló törvény akkor becsátatják szentesítés alá, mikor itt a ház szabályok — revizioja megtörtént.

Ez után még a nyári dény beálta előtt nagyfontosságú törvényjavaslatok varakoznak arra, hogy a tisztelt Ház által tárgyalassanak.

A dolog természeténél fogva a legnagyobb súlyt helyezi a kormány arra, hogy az Ausztriával fenálló gazdasági kiegyezés kérdése, a mely csak provizóriusan egy évre — lenne meg oldandó, állandó megoldást nyerjen. Összes gazdasági érdekeink kontinuitása, egész gazdasági és pénzügyi érdekek, melyek e téren szóba jönnek végre a bizonytalanság helyzetéből ki jöjjenek. (Helyeslés.)

Ezután fogom kérni a tisztelt Házat, — hogy a véderő-törvénynek egy évre való meghosszabbítását méltóztassék tárgyalni, valamint méltóztassék tárgyalni az ujoncz megajánlási törvényt is. (Helyeslés.)

Végül arra fogom kérni a tisztelt Házat, hogy az Ausztriával fenálló gazdasági viszonyok egy évi rendezéséről illetőleg provizóriumról szóló törvényjavaslatot hasonlólag sürgősen tűzze tárgyalás végett napirendre, fel-

vevén ebben is az e részben fenálló törvényen kívüli állapotnak törvényesítését.

Ebbe a törvényjavaslatba a kormány némely változásokat fog felvenni. A törvényjavaslat bevezetésébe eltérőleg az eredeti eredetileg beadott törvényjavaslattól a kormány javasolta alapján felvetetnek egy jelentés, a mely 1867. évi XII. t. c. 68-ik § a értelmében és alapján kimondja, hogy miután az 1867. XII. t. c. § a alapján Ausztriával a vámszövetség létre nem jött, Magyarországra nézve előállott az önálló vámterületi jogi állapot. Elénk helyeslés és éljenzés a bal- és jobb-felől.)

Ez a jogállapotokból folyólag úgy a mint a törvény betű szerint rendel, az 1867. XII. törvényezikk 96 §-a alapján önrendelkezés folytán felvetetnek a régi törvényjavaslatnak a tartama egy külömbéggel és ez a külömbéggel abból áll, hogy egy külön rendelkezés történik az ez idő alatt esetleg eszközözendő nemzetközi szerződések megkönnyítésének módjára nézve a melyre nézve deklarative kimondatik, hogy az 1867. XX. t. c. 3 §-a értelmében eszközözendő, daczára annak, hogy ezek az állapotok nem vámszövetség útján, — hanem az 1867; XII. törvényezikk 63. §-ában az országnak fentartott önrendelkezési joga alapján tartatnak fenn. — (Helyeslés.)

Ezen kiegészítésekkel a törvény javaslat identikus lesz azzal, a mely a tisztelt Ház asztalán fekszik már a mult év utolsó hónapja óta.

Ezek után tisztelt képviselőház a kormány nézete szerint az 1898-ik évi állami költségvetés tárgyalása, megelőzőleg — majdnem elfelejttem mondani, mivel egy kissé sokáig inoráltam a gazdasági provizóriummal, a Ház által tárgyalandó lesz a horvát pénzügyi egyezmény meghosszabbításáról szóló törvényjavaslat.

Ennek után azon kérés t fogom a tisztelt Házhoz intézni; Legyen kegyes az 1898-ik évi költségvetés tárgyalását megkezdeni, még pedig a kárba menő, de elveszett hosszú időre és azon nagy sokoldalú és sürgős természetű feladatokra, amelyek előttünk állanak, arra fogom kérni a tisztelt Házat, hogy ennek a költségvetésnek, vagy annak meghosszabbítása és ennek behozatala né váljanak szükségessé. (Elénk helyeslés.)

Továbbá t. képviselőház (Halljuk! Halljuk!) a kormánynak a történet tárgyalások eredménykép szándéka a kuria bíraskodásról szóló törvényjavaslatot a t. ház asztalára le tenni, (Helyeslés balfelől) azon szövegben a

Öreg Dávid István ott lábatlanodik körülöttük: gyanus szemekkel nézi Pável Ferenczet s ránczba verődik a homloka.

— Eregy csak ki cselédem — mondja Major Julcsanak — ott a dülö végén akadysz még madárta, szedjed össze, vérem; örül majd a gazda, abból is lesz haszna!

Pável Ferencz eltámolyog onnét. Szurja valami a szívét, halovány lesz az arcaza, mint a halottra válté.

Vár . . . csak vár . . . mert hiszen ha megérett a gyümölcs, lehull az magától is.

Másnap a csigadombi részre kerültek a földhordók.

Öreg Dávid István alázatosan jelenté a pallérnak:

— Betegségbe esett Major Julcsa anyja, kívánja a leányát: kocsival nem mehet, mert a Rápeza a lébenyi félen átvágta a töltést, ha nem a csónaknak még mindég van utja. Még ma alkonyatkor átevez a lánynyal.

Pável Ferencz valamit sug öreg Dávid István fülébe: valamit sug, mitől elpirul a vén ember, de csak perczig tart a pirulása s a másik perczben már mosolyog az arcaza.

Jókedvűen dörzsöli a markát, lehet, hogy

valami nagy summa ütötte azt s odaszól Julcsának.

— Öreg esteuden légy majd a zugnál, kis cseppem, ott várunk rád ketten; én meg a csónak.

A hold ezüst sáva mint egy szalag hull végig a Rápeza hab-tükörén. Csendesen ring a hullám, zizeg a nádas s hallatszík távolról a bölömbika hangja.

Major Julcsa lefut a zugóhoz. Messziről meg ismeri a csónokot, édes kényelemmel ott himbálódzik az a víz tetején.

Beleszáll a kis leány.

— Menjünk, István bátyám.

— Megyünk, megyünk, drágám! — s Pável Ferencz erős karja, hogy megfeszíti az evező lapátot, szalad a csónak a lébenyi rész felé.

Major Julcsában meghül a vér; üldözőjével látja magát szemben.

Sikoltani se tud, hogy csókos ajak lezárja az ajkát s lilium természetét izmos kar öleli.

A csónak meg csak siklik tovább; Pável Ferencz gondtalan keze ledobja az evezőt; mit bánja ő most, menjenek, hova a hullám viszi őket.

Felhők kusznak az égre; elhomályosít-

ják a fényes esillagszemeket; — sötét lesz Pável Ferencz csónakja megtéveszti az irányt, belefuródik a dorogi zombékok közé — fenakad.

Mit ér, hogyha másnap rátalálnak is a dorogi halászok?!

A pallért nem lelik: megfutott a helyről s a hírét, porát is elmosta eddig már az eső. Szereltem volt pedig az evezője, de azért kikötője a házasság mégsem lett.

Ki annak az oka? — ki lát a vesékbe?

. . . Szegény Major Julcsa beteg, megtörve csak hazajut mégis! — lám, az ő bajától meggyógyul az anyja! Reszkető kezekkel vet a leányának ágyat, ajnározza szépen; hejh, de csaknem tudja fordulóra hozni annak alapos sorsát. Az apja is ott ül az ágy mellett s megsimítja lágyan lánya selymes haját.

— Nagy Pap Józsefékhez aratni hívnak cselédem, — sugja, — de te beteg vagy, de nem arathatsz már te, — nem! . . .

Mint széltől a fűszál, szomoruan meging szép lány fejcsékeje — amint halkan mondja

— Boldogságot soha! . . .

melyben viselők hápitották.

— Eb veendő lasztási némely lozza. — felől.)

— Ez szok rész be, a t. ennek a köröbe csátkozó törvényi letet, an jellő al tegyen.

Or

lett mu jén az megnyi vezetés kekhez az uj a bejel Széll K fentebb det mo sűrű é perczn párt beszélt s u t h P o l o szokott Végül jéül a vén ki berekes d i h á ismét S bemuta Gyula az uj Nándor

A gr., éde ma elh végelgy aggasty lemé. közélet izgalma diház t gyelem termés lyet na lament merőse ratlanu eberha gyöngé den sz oka az sége u részt a György minden vén át engedte jának ügyög

melyben az 1896-ban lefolyt tárgyalások a képviselőházban azt a törvényjavaslatot megállapították: (Helyeslés jobbfelől).

Ebben a törvényjavaslatban azonban felveendő lesz, némely vonatkozás, amely a választási eljárás codificációjára vonatkozik és némely választási visszaélés megátlását okozza. — (Élénk helyeslés és éljenzés bal-felől.)

Ezen javaslat és ezen fölveendő szakaszok részletezésébe én ezuttal nem megyek be, a t. ház intenciójára felelek meg emiatt ennek a kérdésnek, a mely különben széles körökben ismeretes fejtegetésébe most nem bocsátkozom. (Helyeslés.) Lesz időnk midő a törvényjavaslat tárgyalatik, hogy azon részletet, amely a törvényjavaslatba felolvasított, kellő alapos vizsgálat és fejtegetés tárgyává tegyen. (Helyeslés.)

Országgyűlés. Óriási érdeklődés mellett mutatkozott be tegnap, márczius elsején az új minisztérium, mely a gyűlés megnyitására C s á v o s s y Béla háznagy vezetésével vonult be a bársonyszékhez. Riadó és általános éljenzés fogadta az új kormányt s M a d a r á s z korelnök a bejelentések után azonnal átadta a szót Széll Kálmán miniszterelnöknek, a ki a fentebb bőséges kivonatban közölt beszédet mondotta el igazi s mély hatással. A sűrű éljenzésekkel kísért beszéd után öt percnyi szünet volt s aztán a nemzeti párt nevében H o r á n s z k y Nándor beszélt, üdvözölve az új kormányt. K o s s u t h Ferencz és M o l n á r János után P o l o n y i Géza is beszélt, persze az ő szokott felfogásával és — modorában. Végül a korelnök a mai gyűlés napirendjéről a ház elnökeinek megválasztását tüzvén ki napirendül, az ülést egy órákor berekesztette, s az új kormány a f ő r e n d i h á z b a ment át bemutatkozni a hol ismét Széll Kálmán mondott hatásos bemutatkozó beszédet. Gróf S z a p á r y Gyula fejezte ki a főrendek rokonszenvét az új kormány iránt s utána gr. Z i c h y Nándor szólt, katolikus szempontokból.

Apponyi György gr.

Budapest, márczius 1.

Apponyi György gróf, Apponyi Albert gr., édesatyja, mint részvétellel értesülünk, ma elhunyt Eberhardon 91-ik éves korában végelgyengülésben. A pátriarkai kort ért aggstyánnak élettörténete immár a történelemé. Rég volt, mikor tevékeny részt vett a közéletben. Hosszu ideje élt minden politikai izgalmaktól visszavonulva, egyéb ha a főrendház ülésén megjelent. De azért élénk figyelemmel kísérte a közügyeket s ebben természetesen azt az eminens szerepet, melyet nagynevű fia, Albert gróf játszik a parlamenti közéletben. Halála, mely minden ismerősét fájdalommal tölti el, nem jött váratlanul, mert már régóta gyöngéledett eberhardi kastélyában. Albert gróf a jó fiu gyöngédségével és aggodásával ápolta, minden szabad idejét nála töltötte s főképp ez az oka annak is, hogy parlamentünk e kitünősége utóbbi időben nem vehetett annyit részt a közügyekben. Most meghalt Apponyi György gróf, élményekben gazdag élet után, minden fájdalom nélkül, szeliden szenderedvén át az örök életre, miután az égiek megengedték neki érnei azt az örömet, hogy fájának új hajtása nőtt, hogy bájos kis unoka gügyögése hozhatott derűt utolsó napjaira.

Apponyi Albert gróf mely gyászában minden barátja és ismerőse s tisztelőinek nagy száma összintén osztozik.

Apponyi György gróf 1808. december 29-én Pozsonyban született; jogi tanulmányait a pozsonyi akadémián végezte s mint tölnamegyei tiszteletbeli aljegyző kezdte pályáját. Később az udvari kancelláriánál mint fogalmazó, majd mint titkár szolgált. 1835-ben kamarás lett. Az 1840-iki országgyűlés után a kir. kuriához táblai bírónak nevezte ki. Az 1843 44-iki országgyűlésen tünt föl, midőn a konzervatívok élére állott. Az országgyűlés után másodkancellári és valóságos belső titkos tanácsosi méltóságra emeltetett. Jölehet Mailáth Antal gróf főkancellár állt a kormány élén, Apponyi grófnak döntő szerep jutott az ügyek intézésében és az ellenzék támadásai is kiválóan ellene irányultak; különösen neki tulajdonították az 1723; LVI. t. cz. életbeléptetését, mely a közigazgatás reformját czélozta. 1847. november 6-án főkancellárrá neveztetett ki s a király az országgyűlést magyar 1847. november 2-án az Apponyi által készített magyar beszédelel nyitotta meg, mely nagy lelkesedést idézett elő. Az országgyűlés alatt kemény tusát vívott a Kossuth által vezetett szabadelvű ellenzékkel. 1848-ban sikerült ennek a hatalmat kezébe venni, s Apponyi leszorult a cselekvés teréről. A szabadságharc alatt visszavonultan élt. 1854-ben a Lipót-rend nagykeresztjét nyerte. 1860-ban a király kivánatára belépett a Reichsrathba, a hol Magyarország jogainak védelmére kelt — 1861. április 2-án mint kir. biztos megnyitotta a magyar országgyűlést, mely 12 év óta nem volt egybehíva, s augusztus 22 ikéig, midőn az országgyűlést feloszlatták, mind — országbíró és főrendház tag működött. 1863-ban látva, hogy Ausztria és Magyarország között nem képes a kiegyezést létesíteni, lemondott állásáról 1865. december 10-én bevonult a képviselőházba s itt egy közvetítő párt megalakításán fáradozott, de ez igyekezetének végett vetett a porosz háború. Deák politikájának érvényre jutásával, ahhoz csatlakozott, de nagyobb szerepet nem játszott többé.

Egyről-másról.

I.

Bohém esték.

Előre kijelentem, hogy leleplezni akarok. Le akarom leplezni magunkat. Bohém embernek úgy is az a czudar természete van, hogy akkor is őszintéskedik, mikor semmi helye nincs.

Én tehát most őszinte leszek s bevallok egy sikkasztást, melyet a debreczeni bohémek követtek el.

A debreczeni bohémek sikkasztottak. Hasznuk nincs belőle, de ez a vétke nem enyhíti.

Elsikkasztották a világ legédesebb estét, a bohém-estéket.

Milyen tündéri esték voltak ezek s már csak voltak, nincsenek.

Én csak éjfélig emlékezem reájuk, mert éjfél után kissé mindig megsibbadt az emlékező tehetségem, de addig is felejthetetlenül szépek voltak.

... Némán, komoran foglalták el a hosszú asztalt a bohémek. Az elnöki székből méltóságos arcczal ült a legfőbb bohém: Komjáthy János, azután a legelemibb rend megtartása nélkül foglaltak helyet a többi bohémek.

Aztán egyre hangulatosabb lett a bohém-társaság.

Éjfél körül távoztak a társaság gyengébb, de bájosabb tagjai, — ott maradtak a

gyengülni óhajtok, de kevésbbé bájosak.

Eddi emlékezem én.

Az éjfél után történekből csak egy-egy pohár kocczintás csendül vissza fülembe, a többi értékes mozzanatok legfelebb sejtésem édes világában élnek.

A hajnali szellő gyöngéd czirógatása ismét megreparálta emlékező tehetségemet s éreztem, hogy az éjjel jól kellett mulatnunk.

Ilyen volt egy-egy bohém-este.

Szépek voltak nagyon s rosz viccek és rosz borok mellett mások nem tudtak volna úgy mulatni, miként mi mulattunk.

Ezeket a bohém-estéket saját bohém-magunk sikkasztottuk el.

A sikkasztásnak mi volt az oka, talán alig sejttem.

Vagy nem vagyunk már jó bohémek, vagy nagyon is jók vagyunk.

Ez, ez. Nagyon is jó bohémek vagyunk. Valljuk be az okot: bohém módra ö s s z e v e s z t ü n k.

Összevesztünk s elsikkasztottuk a bohém-estéket. . . .

Bohémek, bohémek, édes jó kollégák! halljátok meg kérő szavamot!

Veszekedjünk, marakodjunk tovább is, ha már úgy megszoktuk, de tartsunk egy-egy este fegyverszünetet: egy-egy bohém estét.

Hiszen olyan szép volt az a bohém este, pedig én csak éjfélig emlékszem reá....

II.

Egy párbeszéd.

— Ma? . . .

— Meg.

— Kard? . . .

— Eh!

— Három?

— Kettő, 20 lépés.

— És volt? . . .

— Volt!

— Az Istenért! Melyik?! . . .

— A rudas.

— ???

— Ötven pengőt kellett fizetni a fiakeresnek.

III.

Ez is kritika.

Egy vidéki lap kritikusa írta:

Liliomi ur valóságos művész. Ő sir és nevet. Ha sir, akkor könnye folyik, ha nevet, akkor derűs az arca. Még a külsője is érdekes, de belső tartalma annál több. A közönség meg volt illetődve, estve ismét Liliomi játszik. E kimerítő kritikát Liliomi művészetére való tekintettel írjuk.

Dórai kisasszony úgy énekelt mint egy szirén.

Adieu.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1899. márczius 2.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— márczius 2 —
— Száraz. — Hőemelkedés. —

Mulatságok.

Márczius 4. A debreczeni kereskedő ifjak táncszestélye a »Bika« disztermében.

Márczius 4. A Stern féle kefégyár szerelméletének tánczvizalma a »Margit«-fürdő disztermében.

Márczius 10. A debreczeni újságírók műkedvelő előadása a városi színházban, az előadás után pedig tánczvizalm a »Bika« disztermében.

Márczius 15. Az 1848/49-iki honvédek tánczvizalma a »Korona« disztermében.

Márcziusban.

A poézis hónapjáról
Csongó rimmel verselek,
Márcziusnak krónikája
Csongó-bongó vers lehet.
Márcziusnak krónikáját
Meghatottan írom én,
Márcziusban minden zöldül,
Fü, fa, virág, rét, remény.

Márcziusban kikelet hoz
Fényt, sugárt, hevet, gyönyört,
Márcziusban gyártják a jó
Dupla márcziusi sört.
Márcziusban öröm és kedv
Árad szét a földtekén,
Márcziusban minden zöldül,
Fü, fa, virág, rét, remény.

Márcziusban meggyengülnek
Okos, józan emberek
S nyakra före gyártják, írják
A tavaszi verseket.
Márcziusban mindent megszáll
A poézis és remény,
Márcziusban minden zöldül
Fü, fa, virág — költemény.

Bandi.

— **Városi közgyűlés.** A márcziusi rendes városi közgyűlés idejét 29-dikén szerdán d. e. 9 órára tűzték ki. Az első teljes tanácsülés, a melyen a közgyűlés tárgyait kezdi előkészíteni márczius 16-án lesz a főispán elnöklése mellett.

— **Igazságügyi kinevezés.** A király dr. Öreg Béla debreczeni ítélőtáblánál alkalmazott bírósági aljegyzőt a szatmár-németi törvényszékhez albiróvá nevezte ki.

— **Bánffy, Schlauch és Wolafka.** Evvel a három jelentős névvel kapcsolatban egy Debreczenben jól ismert sajtóperről hoz szenzációs hírt tegnapi számában a Magyar Hírlap. A sajtópör oka egy, az új egyházpolitikai törvények ellen izgató füzet volt, melynek értelmét szerzőségével Wolafka püspököt is meggyanúsították. A M. H. szenzációs cikke abban kulminál, hogy a füzet szerzője és terjesztői ellen indított pert Schlauch közbenjárása folytán a Bánffy-kormány — utolsó ténykedéseképen — beszüntette. Ehhez az állításhoz persze egy pár merész kommentár is van fűzve. — Egyelőre nincs módunkban a M. H. cikkére reflektálni, de némely állítása határozottan téves információkon alapszik.

— **Elítelt párbajozók.** A D. R. U. arról ad hírt, hogy egy pár nem rég lezajlott párbaj hősei holnap kezdik meg büntetésük letöltését a szegedi és váci fogházban; az elítéltek között lennének; Gallovich Jenő (1 évre), dr. Tervey Tamás, Rédl Siegfried (8 hónap), Ormódi Vilmos, Schlachta Jenő és Szathmáry Zoltán a nagyváradi „Szabadság” szerkesztője. Ez utóbbira vonatkozó hír azonban téves, mert Szathmáry Zoltán párbaj — büntetésének letöltése ideje még mindig fel van függesztve.

— **Kérelem a jó szívekhez.** Azokhoz fordulok, akik nem fásultak a nyomor iránt; akiknek szívét az élet nehéz küzdelmeiben verő szerencsétlen áldozatok sorsa megindítja. Én látom, tudom, tapasztalom, hogy a mi Istentől sokképen megáldott városunkban nem hiányoznak az ilyen jó szívek. Mióta az emberbaráti ügy előmozdításán, az elhagyatott sorsüldözött szegények és árvák fölkarolásán fáradozom; nem volt eset, hogy ha a közönség jó szívére appelláltam, annak áldozatkész fölbuzdulását ne tapasztaltam volna. És ez nekem, a szent ügyért, amelyet szolgálok, végtelenül jólesik. Most újra a sok száz, meg száz jószívű s kettős embertársaimat hívom fel: a d a k o z z a n a k a k i m o n d h a t a t l a n u l j ó t é k o n y h a t á s u n é p k o n y h á r a l! A ki csak egyszer is megfordult ott, a ki csak egyszer is látta az ott józú, meleg ételt kapó elaggott öregeket, tehetetlen nyomorgókat s didergő, éhes gyermekeket, lehetetlen, hogy föl ne ébredt szívében a szálamom s nyomán az áldozatkészesség. Tartsuk fel ez intézményt legalább, míg a teljes munkaidő, míg a meleg napok be nem állanak! De ha a közönség nem segít, ehő kö z e p é n k é n y t e l n e k l e s z ü n k b e z á r n i. — Szíves adakozásra hívom tehát az áldott, jó szíveket, akik megértik, amit a költő mond hogy jött által a föld a menylyel rokon s van Istennek képe a halandó poron. Debreczen 1899 márcz. 1. Veressné Szathmáry Teréz négyzeti elnök.

— **A kereskedő ifjak bálja** Mind szélesebb körben nyilvánul az érdeklődés a kereskedő ifjak márczius 4-iki bálja iránt. Meg is érdemli az a fényesnek ígérkő bál ezt a rendkívüli érdeklődést, mert a rendezőség olyan buzgalommal s lelkesedéssel végzi feladatát, hogy már eleve is biztosítva van a siker. Debreczen színe java ad találkozót egymásnak ezen a bálon, mely méltó lesz azokhoz, melyet a kereskedők éve k k e l e z e l t t r e n d e z t e k.

— **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: Rác Géza mint férj, érkeserűi Andrassy Ignác és felesége szül. zsarolyáni Márton Ida mint szülők; öz. zsarolyáni Márton Béláné szül. érkeserűi Andrassy Borbála; — csacszai-zrumovaf Zrumetckzy Béla és felesége érkeserűi Andrassy Josefa; érkeserűi Andrassy István és felesége szül. farádi Balogh Etelka; érkeserűi Andrassy Bela és felesége szül. Almay Vilma, mint testvérei. illetve sógor és sógornői; — öz. Rác Andrasné szül. Reisinger Paulina mint anyós; Farkas Pál és felesége szül. Rác Hermina; Édes Vincze és felesége szül. Rác Etelka; Édes Dezső és felesége szül. Rác Mariska; Rác Endre és felesége szül. Kessey Julianna; Rác Sándor és felesége szül. Mayer Józsa mint sógor és sógornő, az összes rokonság nevében megtört szívvel jelentik a legjobb feleség, gyermek, testvér, meny és sógornőnek. Rác Gézáné szül. Érkeserűi Andrassy Teréziának, folyó — hó 1-én délelőtt 9 órakor. hosszas szenvedés után, életének 45 ik, boldog házasságának 13-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hűl tetemei folyó hó 3-án délután 2 órakor fognak Rákóczi-utca 14-ik szám alatti halottas házból, a ref. vallás szertartásai szerint a Kossuth-utcai temetőben örök nyugalomra tetetni. Legyen áldott emlékezete!

— **Egy kis naiváról.** Annyi komoly, okos dolog között elfér vajjon egy kics, apró hír egy kicsi naiváról? . . . Talán nem haragszik meg a mi közönségünk, ha ma nem írunk hírt a hamis borokról, a helyett egy kis naiváról mondunk igaz mesét, egy kis naiváról, a ki szintén hamis.

A kis naivának besugja valaki, hogy egy bolondos gyerek örülten beleszeretett s naponta legalább öt verset ír hozzá.

A versek nagyon rosak voltak, de a kis naivának mégis csak hizelgett ez a költői imádás.

Várta hát nagyon a verseket s a szerelmi vallomást.

Várta sokáig, majdnem egy hónapig várta, de hiába. A trubadur nem vallott szerelmet sem versben, sem prózában.

A kis naiva nagyon bosszankodott, alig várta, hogy találkozzék az éhletlen imádoval.

A találkozás nem sokáig késett s a következő párbeszédre adott alkalmat:

— Haragszom magára!

— Tudtommal nincs oka!

— De igenis van.

— ?

— Hiába néz, komoly okom van!

— Sziveskedjék szegény fejémmel tudatni.

— Hát . . . hát az még se járja, maga sze igen szerelmes már régen és . . . és még sem vall mondta meg nekem

. Engedjenek meg tisztelt olvasóink, ha a hamis borok helyett egy igaz mesét mondtunk el valakiról, a ki szintén hamis, ámbátor naiva.

— **Az egyleti életből.** A „Bikur-Cholim” debreczeni betegsegélyző egyesület f. hó 1-én Rosenberg Simon kávéház tulajdonos külön helyiségében az újonnan megválasztott egyleti tisztviselők tiszteletére t á r s a s e s t é l y t rendezett, mely fényesen sikerült. Rosenberg Simon igen jó ételek és italokról gondoskodott és szebbnél-szebb felköszöntők fűszerezték a kedélyes társas egylet. Különösen kiemelendők Rosenberg József egyleti elnöknek és dr. Kenyeres Elek egyleti orvosnak nagy tetszéssel fogadott beszédek, melyekben a megválasztatásukban nyilvánult bizalomért hála köszönetüket nyilvánították. Felköszöntőtársaságunkat még a polgármesterre, a városi tiszti főorvosra, Rosenberg József elnökre, Csengeri Imre alelnökre, Rosenthal Dániel, diszelnökre, dr. Kenyeres egyleti orvosra s többekre. Az estély éjjel utánig tartott.

— **Értesítés.** A debreczeni izr. hitközség elöljárósága ez uton is értesíti a t. hitközségi tagokat, hogy az alapszabályok 20. §-ának értelmében kiküldött adókövető bizottság az 1899. évi adókövetés munkáját a jegyzői irodában (Deák Ferencz u. 8. sz.) közszemlére kitétetett, hol az mindennap délelőtt 10—12-ig megtekinthető. Esetleges felszólamlások f. é. márczius hó 8-ikáig ugyanott írásban beadhatók. Későbbi ugyszintén szóbeli felszólamlások tekintetbe nem vétetnek. Debreczen, 1899. február hó 28-án. A debreczeni izr. hitközség elöljárósága.

— **A debreczeni zenekedvelők köre** által a zenede disztermében folyó 1899. évi márczius hó 5-én vasárnap rendezendő harmadik hangverseny műsora: 1. Grieg E. 46 mü. Peer Gynt Suitéből az Aesa halála. Saint-Saens C. 45 mü. Özönvíz előjátéka. Előadja: Friedman József vezetése alatt: Altman Hugó, Dénes Arthur, Ehrlich József, Friedman Samu, Friedman Sándor, Hóra Károly, Kiss Jenő, László Jenő, Nagy J., Pásztor Gyula, Schwarz József, Skédi Lajos, Szilágyi Imre urakból álló vonós zenekar. 2. Gounod K. Romeo és Julia dalműből. »Ah! édes álmok és ábrándok.» Eneklő: Harsányi Emma urhölgy, zongorán kíséri: Jóna Kálmán ur, 3. Wieniavski J. 21 mü. 2-dik Polonaise. Auer L. Magyar Rhapszodia. Hegedűn előadja: Friedman Sándor ur, zongorán kíséri; dr. Láng Sándor ur. 4. Beethoven L. 8 mü. Serenade. Vonós hármas. Előadja: hegedűn Friedman József, mely hegedűn Friedman Sándor és gondolkán Friedman Samu urak; 5. Kovács L. Keringő. Schubert-Tausig. Harci induló. Zongorán előadja: Pavelkó Jolán urhölgy. 6. Gall J. 3 mü. 1. sz. Aleány és a csalogány. 2. A tavasz. Enekkar. Zongorakíséret mellett előadja; Adamek Irma, Biedermann Frida, Engel Irén,

Fábián
Emma
Máros Ja
Wimmer
kor pontl

— F
D é g e
hirdet e
r e n d ő
jött rend
idő 1898.

a májusi
fog döntö

— K
vassági la
tek kisaj
ügyi min

— S

egész cs
háztól-há
zönség j
gükről ös

mis okn
gyűjtene
közönség

egy pár
dekesebb
leánya r

Nemkülö
a ki egy
megható
közönség

Ép ily s
lító férfi,
kal igazo

esapni a
kinézési
nagy birt

séli — n
hosszusz
ésban. I

fenti jele
leg kezér
rendörnek

szemü r
is felhívj

—
ter és N
az elmul
az é j s
furesább

A két E
ki mámo

—
hitközség
debrecze
kivetés t

nap dél
emeleti l
ságu ér
veskedje
1-én. Sz

tüzesete
gróf Dé
letti kis
okból m
sátor és
hamar é
rencsétel

—
nizmust
embert i
ábránd,
lünk az
tartó ké

Eg
ság vor
asztalt.

A
birtokos
van két

Fábán Juliska, Goldstein Jolán, Harsányi Emma, Herman Irén, Kacsó Gizella, Korcsmáros Janka, Nagy Ilonka, Raics Erzsike és Wimmer Ella urhölgyek. Kezdeté este 7 $\frac{1}{2}$ órakor pontban.

— **Pályázat rendőrbiztosi állásra.** Gróf Dégenfeld József főispán pályázatot hirdet egy Debreczen szabad királyi város rendőrségénél üresedésbe jött rendőr biztosi állásra. A pályázati határidő 1898. május 15. A pályázatok sorsa felett a májusi városi közgyűlés választás utján fog dönteni.

— **Kisajátítási engedély.** Az építendő lovasági laktanya részére szükséges területek kisajátítási jogát a m. kir. kereskedelemügyi miniszter leiratilag engedélyezte.

— **Szédelgők és hamis gyűjtések.** Egy egész csapat proletár jár-kei a városban házról-házra és él vissza a debreczeni közönség jószívűségével. Kikeresik a jószívűgükről ösmert családokat és különféle hamis okmányokkal, megható kifogásokkal gyűjtenek különböző czélokra alamizsnát. A közönség érdekében szükségesnek tartunk egy pár ilyen alakot e helyen leirni. Legérdekesebb közöttük egy öreg ember, a ki leánya részére indult el hozományt gyűjteni. Nemkülönb egy termetes, kövér asszony, a ki egy gyerekek jár alamizsnát szedegetni, megható történeteket mesélve a hiszékeny közönségnek a férje hütlenségéről. — Ép ily szerencsétlen egy magát tanárnak állító férfi, a ki hamis orvosi bizonyítványokkal igazolja betegségét és ekképen óhajtja becsapni a közönséget. Van aztán még egy öreg kinézésű „exföldbirtokos“, a kinek egykori nagy birtokaiból — a mnit könnyek között meséli — nem maradt meg egyebe mint egy hosszuszáru pipája, egyedüli társa a koldusban. Igen helyesen tenné a közönség, ha a fenti jeles alakok közül bármelyiket, ha esetleg kezére kerülne, átadná egy legközelebbi rendőrnek. Különb a közönség eme jóhiszemű részvételével való visszaélésre e helyen is felhívjuk a rendőrség éber figyelmét.

— **Kis Eszter és Nagy Eszter.** Kiss Eszter és Nagy Eszter érdekesen kerültek össze az elmúlt éjjel. Mind a ketten csatangoltak az éjszaka leple alatt s a mi még furesább — mind a ketten be voltak csipve. A két Eszter a rendőrség börtönében aludta ki mámorát.

— **Meghívás.** Van szerencsénk az izraelita hitközségi adófizető polgárait fölkérni, hogy a debreczeni izraelita hitközségi egyházi adó kivétel tárgyában f. hó 5-én vagy is vasárnap délután 3 órakor, a Fröhner szálloda emeleti helyiségében tartandó kiváló fontos ságu értekezleten okvetlenül megjelenni sziveskedjenek. — Debreczen 1899. márczius hó 1-én. Számos hitközségi tag.

— **Tűz.** Könnyen végzetessé válható tüzesetet sikerült az éjjel elfojtani. A tűz a gróf Dégenfeld téren lévő város-istálló mellett kisdedővő udvarán ütött ki. Ismeretlen okból meggyuladt az udvaron lévő vásársátor és a benne lévő holmi. Szerencsére hamar észrevették és idejében sikerült a szerencsétlenséget megakadályozni.

— **A jövő.** Ördög vigye ezt a modern cynizmust! A legromantikusabb hajlandóságu ember is megméltelyezi. Nincs az a gyönyörű ábránd, a mit rögtön ki ne kaczagtasson velünk az éber valóság, a minden hitet naivnak tartó kétely.

Egyik előkelő kávéházba elegáns társaság vonult be s foglalt el egy nagyobb asztalt.

A társaság legidősebb tagja vidéki földbirtokos lehetett, feleségével leányával. Velük van két fiatal ember. Az egyik monoklit vi-

sol, a másik nem, de mindkető tüzes pillantásokat vet a társaság lány-tagjára.

A leány határozottan csinos teremtés. Ezüst színű fürtjei beárnyékolják madonna szabásu arcát. Gyönyörű kék szemei vannak, de nem madonnásan szelidek, hanem elég hamisak.

A kis lány valóságos szenzációt csinál a kávéház törzsvendégei között.

Minden tekintet felé fordul s még sem látszik rajta semmi zavar.

Asztalukhoz közel fiatal skriblerok ülnek. Afféle firkoncz, poéta népség. Ők lelkesednek legjobban. Az egyik épen szonettet akar az ismeretlen széphez írni, mikor hirtelen a sötét háttérre tekintenek. A sötét háttér a m a m a. Sovány, ijjesztően sovány asszony, nyerges nagy orral, pergament bőrrrel, fénytelen szemekkel.

A jövő!

Ördög vigye ezt a modern cynizmust, mely minden romantikát kiöl! . . .

— **A „Lukács-féle gyorsnyeremény jegyzék“** a m. kir. szab. Osztálysorsjáték fenállása óta fényesen bevált. Ezen gyorsnyeremény-jegyzék az osztálysorsjáték húzási napján közvetlenül a húzás befejezése után megjelenik és a megejtett húzás eredményét teljes pontossággal közli. Az elárusítók részére ezen gyorsnyeremény-jegyzék nélkülözhetlen, sőt, azért is előnyös, mert a fővárosban ez még azipnap küldönczök által házhoz hordva, vidékre pedig a legközelebb induló vonatokkal elszállítva lesz. Ezen gyorsnyeremény-jegyzék előfizetési díja akár Budapesten házhoz hordva, akár vidékre küldve egész évre 5 frt. fél évre 2 frt 50 kr. Ezen gyorsnyeremény-jegyzék L u k á c s Vilmos ur Budapest (V. Fűrdő u. 10.) az Osztálysorsjáték főhúzásainak tartama alatt T á v i r a t i i r o d á t is tart fenn mely a vidéki elárusítók részére mellözhetetlen és épen ezért majdnem mindnyájan az eddigi, főhúzásoknál ezt igénybe is vették. A távirati iroda résztvevői, gyűjtődéjükben lévő számokra kihuzott nyereményekről a húzás után azonnal távirati értesítést kapnak, a távirati iroda alacsony előfizetési díja mellett tehát mindegyik elárusítónak ajánlatos, ha ezen kiválóan czélszerű intézményt igénybe veszi.

Színház.

M Ü S O R.

Csütörtökön, márczius 2-án: Száraz kenyér; színmű.

Pénteken, márczius 3-án: Faust; nagy opera.

Szombaton, márcz. 4-én: Faust; nagy opera.

Vasárnap, márcz. 5-én, délután 3 órakor Talmi herczegnő; Este 7 $\frac{1}{2}$ órakor: Náni; népszínmű.

A párisi rongyszedő.

Ez a vén, de becsületes színmű került tegnap este színpadra zsufolásig telt ház előtt.

Nagyon természetes, hogy a közönséget nem a darab, — hanem S z a t h m á r y Árpád vonzotta, a kit tegnap ismét az egész előadás alatt ünnepezt a közönség.

Hogy S z a t h m á r y ismét nagy volt, azt felesleges mondani; az ő művésze az akkor is csodálatosan kimagasló volna, ha a partnerek gyarlósága nem is emelné, mint tegnap ez is.

A szereplők közül csak T. H a l m y Margit és F á y Flóra érdemelnek fölemelést.

Különösen F á y Flóra sikerét regisztráljuk örömmel, mert úgy vesszük észre, hogy művészi tehetsége annyira izmosodott — hogy kisebb szerepeiben is tökéletes tud produkálni.

Lakásnézés.

Február elsején nekem is felmondtak. Hogy miért azt nem tudom, de sejtem. En ugyanis a legnagyobb pontossággal fizettem házbéremet, soha a kályhákát háziur költségre nem reperáltatom, sem kutyákat, sem galambokat nem tartottam. 10 óra után nem poroltattam, a stájgerolások miatt nem panaszkodtam, szóval minta lakos voltam. A háziur ebből joggal arra következtethetett, hogy vagy milliomos vagyok, akinél 2—300 forint béremelés semmi, vagy sikkasztok, a mely utóbbi esetben a pénzt nem tudom megbecsülni. S miután az előbbi esetet semmi sem erősítette meg, a háziur valószínűleg az utóbbira gondolt s szó ami szó, föl mondott.

Mit tehettem volna: türtem. Ezt a türes szót tessék a szó szoros értelmében venni, mert csak azoknak van róla fogalmuk, mi az egy felmondott lakásban lakni, akik már voltak partájok a József városban. Mert mi történik a felmondott lakással? Megnézik. Es kik nézik meg? Akik lakást keresnek. — És hányan? Sokan, nagyon sokan!

Már a kora reggeli órában megindul a lakásnézők árja és a késő esti órákig szakadatlanul hömpölyög. Legnagyobb szerencsétlenségemre földszinten lakom s így minden lakáskereső nagyobb fáradság nélkül juthat be hozzám.

Hogy ha hideg van, a helyzetem türethetetlen. A ki sétaközben átfázik és egy kis melegre áhitozik, azon ürügy alatt, hogy lakást néz, bejön, fölmelegszik s azután nyugodt lélekkel távozik megjegyezvén:

— Ezt a lakást nem veszem ki. Nagyon bűdös!

Ezt pedig nekem hallgatnom kell. De kell még sokkal különbeket. Így például egy nagysága a minap azt találta, hogy a lakás sötét.

— Dehogy sötét, jegyezte meg jóakarátulag a házmesterné.

— Csak tehenek tudnak ilyen sötétben lakni, ripoztírozott a nagysága, mialatt én derült kedélyvel álltam az ablaknál és úgy tettem, mintha siket-néma volnék.

Kellemetlenebbek emezeknél azok a derék polgártársak, akik töled, a régi partáj tól akarják a lakás apró fogyatékosait ki tudni. A minap éppen reggelinél ültem, mikor egy jókedvű, kövér öreg ur nézte meg a szobákat.

— Bocsánat, szólt udvariasan meghajolva, nincsenek itt csótányok?

— Mik? döbbentem meg.

— Csótányok . . . magyarul: svábok.

Nincsenek?

— Nincsenek!

— Pardon. Jó étvágyat kívánok.

Nem kívánhatta jó lélekkel, mert utána három napig nem tudtam reggelizni.

Ismét egy másik lakáskereső azt szeretete volna tudni, vajjon a vasfüggönyök jól működnek-e s néhányszor pokoli robajjal föl és lehuzta őket. Mikor nem szuperáltak jól, haragosan azt mondta, hogy az isten nyila üssön bele az egész lakásba. Ennek méltó társa volt egy nyurga öreg ur, aki viszont azt a gyanut táplálta, hogy a falak nem állják a szögeket.

— Kérem, így érvelt, az olyan lakásban, ahol a malter nem elég szilárd, folyton hull a vakolat. Az olyan falon pedig minden áthallatszik. Ezért becses engedelmével egy szöveget fogok a falba verni.

Megtette és kiderült, hogy igaza van. A szög helyén a vakolat 1 és fél méternyi szélességben lehullt. Képzhetik milyen csínossá lett ettől a szalonom.

Tegnap reggel egy czilinderes ur jelentkezett. Megnézte a spájzt, a konyhát, az ebédlőt, aztán derülten ezt jelentette ki.

— Onnek croupja van!

— Mim van nekem? — riadtam fel.

— Croup-ja! Mert e lakás nedves, igen nedves! Nézzen csak a tükörbe, hogy néz ön ki! (Ez utóbbit rossz magyarsággal, de szemmel látható érzéssel mondta.)

— Teringettét! — dörmögtem.
— Akármibe fogadok, folytatta az idegen, hogy e lakás előbbi bérője meghalt. De ajánlok önnek valamit... Nálam biztosíthatja magát croup ellen. Biztosítási ügynök vagyok.

— Ah ugy! kiállítottam fel. Értem már. Köszönöm, nincs croupom.
— Helyes. Akkor tán a Styria izzó gázt vezetné be a lakásába. En ugyanis egyuttal utazó is vagyok és Brünnből jövök.

— Köszönöm, feleltem ridegen, de éppen most vezettem be a detroleumot.
Ezzel csöngettem a szolgának, aki a petroleumot be, az idegent pedig kivezette.

Egy miniszterválság titkos okai.

A most történt kabinet-válság alkalmából érdekes visszaemlékezni a Lónyay-kabinet bukásának némely diszkrét részleteire is, melynek valódi oka fölül a már nagyon kevesen vannak tájékozva.

Pedig nem éppen tanulság nélküli egy kis paralellát húzni a kettő közt a politikai psychológia és a pragmatikus történetírás kettős szempontból.

Az alábbi intim leleplezéseket közléünk egy oly kiváló férfiatól kapjuk, — aki abban az időben elénk részt vett a parlamenti életben s közel állott a szépeplő egyéni ségekhez.

Ismeretes, — hogy a Lónyay-kormány utolsó hónapján már láthatóvá vált a szakadás, mely a Deák Ferencz pártot szétbomlasztotta.

Nap-nap után kiméletlen támadások hangzottak el a „rendszer“ ellen, míg végre Csernatony erős kifakadása ez emlékezetes ülésen mely eldöntötte a kabinet sorsát, — megtörte a rést, — melyen át a fuzió portyázó elő-hadai bevonultak a hatalom bástyái közé.

Magában a pártban azonban még nem voltak egészen tisztában a történendők fölül — A kormány elnök körül még nagyon erős gárda sorakozott, készen arra, hogy kitartson a végsőig.

A többiek lesték az égi jelek megnyilatkozását s esőndes rezignációba burkoltan várak, — merre vonulnak el a nagy viharfelhők.

A korona ismételtén tántoríthatlan bizalmáról biztosította Lónyait, aki a legkegyesebb szavak kíséretében hagyta el az audienciát, melyen a helyzetről jelentést tett s tárczáját ő felsége rendelkezésére bocsátotta.

Ekkor történt, hogy egy ülés alatt mint egy Deus ex machina Aellegarde gróf főhadsegéd is megjelent a folyosón s karját tüntetőleg a balközépi b. Simonyi Lajos karjába öltve kedélyes csevegés és szivarfüst között sétált föl s alá.

Közönyös dolgokról beszélgettek, amikor hirtelen átesapott a társalgás a politikai helyzetre s Lónyaira előzva Bellegarde gróf a körülállók füle hallatára egy utánozhatlan kézmozdulat és ajkbiggyeszítés kíséretében hanyagul vetette oda:

— Bah! Ein gefallener Mensch...

Ez volt az expozició.

A dráma további jeleneteit a nemzeti káoszindó kávézó folyosóján szöttek tovább, azon a napon, melyen a Deák-kör termeibe más

napra a döntő értekezlet volt hirdelve, mely bizalmat volt szavazandó Lónyainak.

A fuzió előcsatárjai jól tudták, hogy — egy sikerült óváció minden tervüket dugába döntheti s Lónyai erős falanxa vállain diadallal emelkedhetik megint a helyzet magaslátára.

Szilávy — Brutus és Pulszky Casca — hátrán vállalták magukra ennek megakadályozását.

Ők voltak az ék, mely a Deák-párt testébe verve rést volt hasítandó az új pártalakulások számára.

Másnap a kora reggeli órákban mindannyian megjelentek az Összeesküvők Lónyai budai villájában s esdve kérték, mint egykor Căesar nyugtalanító felesége a tanácsba készülő dictatort, hogy el ne menjen az értekezletre, mert... inzultálni fogják a pártban.

Talán még rossz álmaikat is lefestették, hogy annál sötétebb színben tüntessék föl a várható veszedelmet.

Tény, hogy Lónyai hit szavaiknak megéhekkent s... nem ment el az értekezletre mely még megmenthette volna — p o z i c i ó j á t.

Az óvációk elmaradtak, másnap Lónyai tényleg is bukott ember volt, hála a sikerült csínynek, mely ügyesen vetette törét politikai hajszák üldözött vadja elé.

Ezt a kis epizódot az intrikus Pulszky Ferencz később több ízben s többeknek is elbeszélte és látni kellett azt a cinikus bomhomiát, amint bóbiszerű sörénye hullámozott, tokaja rengett a nevezéstől, miközben apró lépteivel sietve leholt tovább.

Tudjuk, hogy Lónyait aztán a főbugtatók egyike, Szilávy, váltotta föl, hogy megcizálja az utat Tisza Kálmánnak és a fuziónak.

De ami igazán a kulisszák mögött folyt ebben az érdekeny és tragikomikus „Staats-actionban“ — azt csak kevesen tudják, s talán érdemes volt itt följegyezni, tanulságul az idők változandóságának s a politika apró cselszövényeinek.

Irodalom.

■ **Egyiptom és Görögország.** A tudomány régóta keresi a görög műveltség egyiptomi elemeit. Az archeológiai a képzőművészet terén nem igen talált rokonságot, de a mythologia (Müller) s a philosophia (kivált Róth és Gladisch), annál többet. A görögök I Psza mitik idejében kezdtek Egyiptomba vándorolni. A böles uralkodó szívesen fogadta a jövevényeket — de gondosan úgy telepítette le őket, hogy a Nilus elválaszsa az egyiptomi miaktól. A nép gyűlölettel fordult el a család jövevényektől. Tisztátalan fajú teremtsenek tekintette a hellént, kinek közelében tartózkodás nélkül élni nem lehet. Az alsóbb nép a világot sem akart együtt enni a görögökkel, nem használta táljukat, fazekait. Az előkelők bizonyos lenézésel tekintettek e gyerekek ország csélesap, könnyelmű fiaira, kinek ősei néhány század előtt még barbárok voltak. Annál nagyobb tisztelettel tekintettek a hanyatlásban is a nagy Egyiptomra az élelmes görögök. Hozzájuk simultak, istenüket ez őskultúra istentől származtatták, hőseiket az őskultúra pharaóktól. S kezdetét veszi egy nagy progresszus, a gyerekek ország iskolába jár a régihez, tanul, emelkedik hozzá. A mint Egyiptom süllyed, úgy nő Görögország, s a történet lejtőjén szembeállkoznak nemsokára egyik lefelé megy, véntülve, aggva, a másik ifjú erőben siet fölfelé. Leveszi roskadozó hátáról a terhet s viszi magával ragadmányát a magasba, a művészi ideál felé. Egy nép ifjúsága jelen meg előttünk, mely magába olvaszja a

régi élet tanulságait, eredményeit, s a kísérletek helyébe lép egy művészet a világ legelső, és legnagyobb művésze.

A hatások a kiscseréldéséről ír — igen szépen — a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 15-ik füzeté. A mű 12 nagy kötetben lesz. M a r c z a l i Henrik egyetemi tanár szerkeszti. Egy kötet ára 8 forint. Kapható részletfizetésre is. Füzetenként is megjelent, egy héten egy füzet. Egy füzet ára 30 krajczár. Kapható Révai Testvérek Irod. Int. R. T.-nál és minden hazai könyvkereskedésben.

A közoktatásügyi miniszter e jelen művet az összes iskoláknak megvételre ajánlotta.

CSARNOK.

Örvények.

Irta: Malonyay Dező.

(Folyt. és vége.)

Oda megy, ahol v á d o l j a k az eltávozott leányért A halott mellé áll, kitesztiszteletes homlokát, hogy mocsokolja hát le... Pedig mit tehet ő róla, hogy gyűlölte az a leány, esendős dolgu életet s elhagyta az anyját az utálatos vágyás kedvéért. Itt a szobában locsogtak gyermekek koruk óta, a kihült — testü legény s a szépséges — leány.

Egyszer egy sötét este megszökött a szép leány. És a legény most golyót küldött a fejébe. Vajjon utána ér igy? ... Vissza hozza igy? ... Az nem jön már ide, hat neki kell oda menni.

Oda kell térdelnie a halott mellé, ha akarja, hogy eszébe jusson az a miatyánk, a mivel lekönnyögi majd az erős Istentől sok nehéz bűnök bocsánatát... Adj uram erőt, mert talán a sebből is kihugygyan a vér, ha oda lép a ravatal mellé! És talán elébe áll az atyja, kiutasítja s megátkozza atyjában a leányt! ...

Megy mégis!
A mint kilép ismét a folyosóra, megkondul az esti hangzó. Reszkető térdekkal áll meg, nem tud egy lépést se tenni tovább. A nyári esték ama sejtelmes esendje pihent le mindenek fölül, a melyben ugy bong, gurul az angelus, mintha pelyhes párnakon — ringatna.

A nagyasszonynak kezd eszébe jutni a Miatyánk, suttogja is oly módon, annyi áhítattal, akár csak előtte feküdnék az a halott s az imádsága szavaival tömné be a homlokán tátongó mélyesége sebet és törülne a köréje aludt, a rozsdára fakult vért... És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is — megbocsásunk...

Nem tudott elaludni egész éjszaka. Oda át már hajnalban feltisztogatták az udvart, separtek, rendezgetek, mint a hová vendéget várnak. Csakhamar hozták is az asztalos legények a koporsót.

A nagyasszony mindegyre át-át nézett, de a legkisebb neszre rémületen húzódott be. Nem volt nyugta, mintha csak ő készülődött volna eltemetni valakit. Valahányszor kitekintett, mindannyiszor azt hitte, hogy valami nagyon különöset lát meg.

Ott a tisztára separt udvaron minden olyan volt, mint tegnap, a szederfa, a ketrecz, a pinczegádor, az eresz csorgója alatt a nagy kád, — semmi nem mozdult a rendes helyéről. Csak esend volt, nagyon sok esend, mintha nehéz álom borult volna az egész házra, akkora esend.

Forrón süttött a nap s kilencz órára már rekkenő meleg lett. — A koporsófüdél a tornáczon a falhoz volt támasztva, süttötte a nap azt is, melegítette az örök hűvösség elé.

A ravatalos ház asszonya kiült a koporsófüdél mellé. Nem volt fekete ruhában, karton szoknya volt rajta s a rendes kék

köténye elzeit, falnak semmibe cza most gyott voln

Kijött öreg közt réb röppen

Ez vo

A nap visszahúzód a kinek a sötét gyűlödig se szerimmár sem semmi egy

Dél is hozzájuk. gára zárta ezt a sok

A sz

az imént.

A ké

talán meg

kék suhan

lukra nem

A nap mé

a hőség,

házak kos

De a

kendő var

A cs

— M

sopánkodi

mondják

A na

a kertész

ne te, ma

De v

ő is odalo

lálják, hog

Es ő

-cselédet

— N

küldje el

Klári senk

— E

léd halkar

biznak val

kibe szélge

Es la

temetés?

— H

— N

Klára, hal

Hoss

küdnék n

Vala

volt a leg

a cseléd

forgolódó

tott volna

pést. Ugy

ngys

laki s tét

megjedd

ment hát

— K

— V

után kiss

Egy

szehuza

getett job

sikolylyal

tet volt.

Ker

visszamer

lak melle

hallatszot

állt továb

tért, meg

Az utca

nem tért

A

huzta fél

ügyelt ki

Még

bűnös le

Iste

kétségbe

köténye eléje kötve. Ölébe kulcsolta a kezeit, falnak támasztotta a fejét s nézett a semmibe. Nyugodt, mozdulatlan volt az arca most is, mintha minden izom összefagyott volna rajta.

Kijött utána a férje is, leült ő is. A két öreg közt a koporsófedél, melynek egy veréb röppent a peremére s csipegetve billegett. Ez volt kilencz órákor.

A nagymama kitékintett, de hirtelen visszahúzódott, látva a mozdulatlan asszonyt, a kinek a szeméből mintha mérhetetlen, sötét gyűlölet nézett volna át ő hozzá. Pedig se szeretni, se gyűlölni nem tudott az immár senkit, dudvás közöny a tekintetben, semmi egyéb.

Dél is elmúlt, a mikor ismét átnézett hozzájuk. Addig még a szoba ajtaját is magára zárta. A cselédje nem tudja mire venni ezt a sok fészkelődést.

A szomszédban minden úgy van, mint az imént.

A két öreg szóltanul ül a tornáczon, talán meg se mozdultak egész délelőtt. Fecskék suhannak el előttük, csak hogy a valukra nem szállanak, olyan mereven ülnek. A nap még forróbban süt és már tikkasztó a hőség. Meg tubarózsa-illat érzik, a halottas házak koszorúinak szokott illata.

De a nagymama fázik. Téli posztókendő van a vállain, fázik mégis.

A cselédje beszélni szeretne vele. — Mekkora szerencsétlenség! — így sopánkodik. — Ugyan ki hitte volna! Azt mondják...

A nagymama küldi őt, hogy menjen a kertészhez, rendeljen egy koszorút, — de ne te, majd én magam megyek!

De vajjon küldjön ő koszorút? Bárcsak ő is odalophatna egy koszorút! — Ha kitálálják, hogy ő küldte, visszaküldik. Mindegy! És ő mégsem megy el megrendelni, a cselédet küldi.

— Ne tegyen semmi szalagot rá és ő küldje el a halottas házhoz. Ne szólj róla, Klári senkinek.

— Értem, instállok — mondja a cseléd halkan, Tetszik neki, hogy a hallgatására biznak valamit, meg hogy elmehet valamerre kibeszélgetni magát.

Es lassan járj, ha lemész. Mikor lesz a temetés?

— Holnap Azt hallottam, instállok.

— No csak most eredj. De halkan, Klára, halkan.

Hosszu idő az, holnapig! Mintha itt feküdnék nála a halott.

Valahogyan letelt a nap mégis, az est volt a leghosszabb. Lámpát se gyújtottak s a cseléd is jókor lefeküdt. A nagymama forgolódott az ágyában s akár megolvasható volna minden ablaka alatt elhangzó lépeket. Úgy örvendett, ha zajt halott.

egyszer csak megállt az ablak alatt valaki s tétováza kocogtatott az üvegen. Ő megijedt. Megint hallatszott a zörgés. Odament hát az ablakhoz:

— Ki az?

— Választ nem hallott. Némi habozás után kissé félrehúzta a függönyt.

Egy leány állott az utcán. Nagyon összehúzta a kendőjét s aggódalmasan tekintgetett jobbra-balra. A nagymama hirtelen sikolylyal eresztette le a függönyt. — Kísértet volt.

Keresztet vetett, de nem volt képes visszamenni az ágyába. Ott didergett az ablak mellett, mezítláb. Valakinek a lépései hallatszottak messziről s a ki az ablak alatt állt tovább ment. . . Később megint visszavért, megállt és várakozott. Végre elment. Az utca vége felé ugyan ismét megállt, de nem tért vissza. — Csend lett az utcán.

A nagymama óvatosan, reszkette húzta félre a függöny csücskét, s a nyíláson ügyelt ki az utcára. Hátha erre jön?

Mégis óhajtott volna látni a gonosz, bűnös leányt.

Isten bocsásson meg neki s vigasztalja kétségbeesésében.

Közgazdaság.

Budapesti gabonabörze.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég je lentése. —

Debreczen, március 1.

Készáru változatlan

Okt. buza	9.78—79.
Tav. buza	7.85—86.
Tav. rozs	5.80—82
Tavaszi zab	4.65—66.
Majusi tengeri 1899	
Julius tengeri	
aug.—szept. tengeri	

Kőbányai sertésbörze. február 28. Magyar sörrendű: Öreg nehéz (paronkint 400 kgron felüli 96—46½ kr. Közép (paronkint 300—049 klg. sulyban) 46½—47 kr. Fialat nehéz (paronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 49—49½ klg. Fialat közép (paronkiut 251—320 klg.) 48½—49 krig. Fialat könnyű (paronkiut 250 klgig terjedő sulyba. 48—49 kr. Szerbia 7 Nehéz (paronkint 260 kg. felüli sulyban) .k ½—48 kraiczárig. 8 új fajta 240—2642 kilogramm — sulfubuárig/év99 kraiczárigri Könnyű (paronkinak) kilont gr.-erjedő suly: ban) 45—46 kraje4n

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 10 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajezáron. 150 méterméza 80 k, 9 forint 15 krajezáron 080 mm. 79.5 k, 9.15 frton, 100 mm, 78 k: n 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 9 10 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 kraiczáron, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 15 krajezáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajezáron vegyes, 100 mm 80 b 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8.40 fonton, mind három hó: apra:

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferenc városi petroleum-rakodónál levő székes fővárosi sertés-konzumvásár árjegyzése január 31-én. Készlet 240 drb. Érkezett 1385 drb. összes lelhajtás 1625 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 1328 darab, eladatlanul — visszamaradt 297 darab. — Napi árak: 120—180 klg. sulyban 44—46 krig. 220—280 klg. sulyban 45—47 krig, 320—380 kg sulyban 46—48 krig. Öreg nehéz 46—47 krig. Malacok 37—40 krig. A vásár hangulata élénk volt. **Borjuvásár.** 1899. évi február 7-én. Fel

hajtattott 383 darab ssopós élő borju, 23 darab belöldi élő borju, élő borju 20 darab, élőtt 023 darab. A hangulat élénk.

Csödtömeg kiárulása.

Az első debreczeni paplangyár csödtömegéhez leltározott árucikkek (u. m. selyem, atlasz és szatin paplanok, matrácok, téli kendők, sifon, vászon, szőnyegek, ruhakelmék és még egyéb tárgyak) Csödtömegválasztmány határozata folytán f. hó 4 től kezdve a Széchenyi utcai üzleti helyiségben jóval a becsáron alul kiárulástani fognak, miről a venni szándékozókát ezennel értesitem.

Sorger József
tömeggondnok.

BERLINI VIKTORIA

— ÁLTALANOS BIZTOSÍTÓ RÉSZVÉNY-TARSASAG —
Vezérigynöksége DEBRECZEN, Piacz-utca 5. sz. 1. emelet

Vasuti szerencsétlenség!

Brüsszel mellett, Forreszt közelében, rendkívül nagy vasuti szerencsétlenség történt. A halottak száma 30 nál több. Súlyos sérülést 70. könnyebbet 150 ember szenvedett.

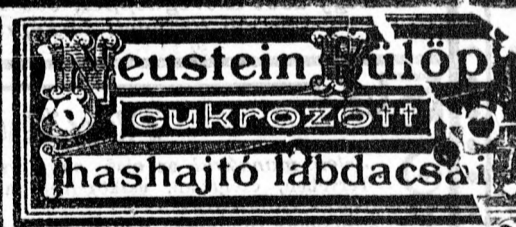
Ez bizonyítja, mily feltétlenül szükséges minden embernek, nem és korkülönbség nélkül, hogy magát vasuti szerencsétlenség esetére biztosítsa.

Ezen biztosítást kis heti díjak fejében, egyes egyedül a „Berlini Viktoria” nyújtja. A díj-összeg ezen egész életre érvényes vasuti bal- eset biztosításert, csakis egy éven át fizetendő 52 heti díjrészletekben.

Halálesetre	Rokantságra	Heti-díj
2000 korona és	3000 kor.	20 fillér
5000 kor.	7500 "	50 "
10000 "	15000 "	100 "

Muló munkaképtelenség esetén napi kártalanítás, mely az első naptól 200 napig fizetetik.

Bővebb felvilágosítással szivesen szolgál: a fenti czim.

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacok.)

SZÉK SZORULAS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Czukrozott külsejük végett még gyermekek is szivesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekerce, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan Neustein Fülöp hashajtó labdaccai Valódi csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásban „Szent Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékiileg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerháza
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: Róthschnek V. Emil, Tóth Béla, Balás Ödön, Mihálovits István, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerházában.

HOFF maláta-

készítményei

gyengék és betegeknek.

<p>Hoff János maláta egészségi itala.</p> <p>Általános elgyengülésnél az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönböztetve a lábadozókrak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.</p> <p>Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.</p> <p>Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.</p> <p>Bölgér, Bécs, Hofmühlgassa.</p>	<p>Hoff János sűrített maláta kivonata.</p> <p>Tüdőbajoknál, gégehurutnál, úgymint idült köhögésnél: főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmazhatók. Ize nagyon kellemes.</p> <p>Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.</p> <p>Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1 zacskó maláta kivonatot mell cukorkát.</p> <p>Fischer G. őrnagy N.-Várad.</p>	<p>Hoff János maláta egészségi csokoládéja.</p> <p>Gyengeségnél, vérszegénység, idegesség, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.</p> <p>Egy csomag ára 1 frt.</p> <p>Maláta csokoládéja a legkitűnőbb a mit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor, illetve emésztési zavaroknál sápkóroknál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.</p> <p>Dr. Nicolai orvos, Triebel.</p>	<p>Hoff János maláta-kivonat mell cukorkái.</p> <p>Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólérhetlen hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.</p> <p>Egy doboz ára 10kr., egy zacskó 30 kr.</p> <p>Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.</p> <p>Zedlitz-Neuhirch lovag, Waldenburg</p> <p>Czukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítettek.</p> <p>Busch, plébános, Weischütz.</p>
---	--	---	--

Raktár DEBRECZENBEN: Mihalovits J., Rótschnek J., Rochlitz-Schmidt A., Füleky Pál, Tóth Bela, Muraközy L., Balás Ödön gyógyszer-táraitban; Franciscs és Jóna drogá kereskedésében; Csanak J., Kontsek G., Tóth Kálmán, Félégyházy J., Rickl József Ant., Varga Lajos csemege és fűszerkereskedésében.

Magyarországi kizárólagos főraktár:

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszer-tára BUDAPEST, Király-utca 12.

— — — Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve. — — —

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmu a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes mülappal
50 történelmi térképpel, 8500 szövegoldallal.

<p>Megjelenik tizenkét kötetben</p> <p>famentes, tehát soha nem sárguló papíron.</p> <p>Egy-egy kötet ára</p> <p>rendkívül díszes félbörkötésben, bőrháttal és vászontáblával</p> <p>8 frt.</p> <p>Minden négy hónap egy-egy kötet jelenik meg.</p> <p>A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:</p> <p>a) Füzetes kiadásban hetenkinti 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárunknál.</p> <p>b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával</p> <p>a) kötetenkinti utánvétellel bérmentve,</p> <p>b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.</p> <p>* A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy aláírt kiadóhoz intézendők.</p> <p>* Tájékoztató képes prospektust vagy mutatványfüzetet ingyen és bérmentve küld a mű kiadóhivatala Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.</p>	<p>Megjelenik füzetes kiadásban is</p> <p>240 füzetben.</p> <p>Több füzet semmikép sem lesz.</p> <p>Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.</p> <p>Egy-egy füzet ára 30 kr.</p> <p>A füzetes kiadáshoz díszes be-kötési táblák szállítanak.</p> <p>A Nagy Képes Világtörténet célja.</p> <p>Jelen munkával az első nagy világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.</p> <p>A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünk nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.</p> <p>A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.</p> <p>A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített történelmi múzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai múzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műrekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értéket adnak.</p> <p>Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltjének tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen.</p> <p>A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.</p> <p>Franklin Társulat magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.</p> <p>Révai Testvérek irodalmi intézet részvénytársaság.</p>
---	--

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.